

Asamblea Parlamentaria Euro-Latinoamericana
Euro-Latin American Parliamentary Assembly
Assemblée Parlementaire Euro-Latino Américaine
Assembleia Parlamentar Euro-Latino-Americana

Gazdasági, Pénzügyi és Kereskedelmi Bizottság

2009. szeptember 28.

IDEIGLENES

ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

A Kereskedelmi Világszervezet reformja

Társelőadó az Európai Parlament részéről:

Bernardette Vergnaud (S&D)

Társelőadó a latin-amerikai országok részéről:

Fausto Lupera (Parlandino)

RM\798663HU.doc

HU

HU

A Kereskedelmi Világszervezet reformja

Az Euro–Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlés,

- tekintettel a 2006. november 9-én elfogadott nyilatkozatára,
  - tekintettel az EU és Latin-Amerika országai közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokra irányuló, a globalizációból eredő lehetőségekről és kihívásokról szóló 2007. december 19-i állásfoglalására, a dohai forduló kihívásairól és lehetőségeiről szóló 2008. május 1-jei állásfoglalására, valamint a kereskedelemről és az éghajlatváltozásról szóló 2009. április 8-i állásfoglalására,
  - tekintettel a latin-amerikai, karibi és európai uniós állam- és kormányfők eddig öt alkalommal, Rio de Janeiróban (1999. június 28–29.), Madridban (2002. május 17–18.), Guadalajarában (2004. május 28–29.), Bécsben (2006. május 11–13.) és Limában (2008. május 16–17.) megtartott csúcstalálkozójának nyilatkozataira,
  - tekintettel a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó Marrakeshi Egyezményre,
  - tekintettel a WTO Dohában (2001. november 14.) és Hongkongban (2005. december 18.) megtartott miniszteri konferenciáján elfogadott nyilatkozatokra,
  - tekintettel a Peter Sutherland elnökletével ülésező tanácsadó testületnek a WTO jövőjéről szóló 2005. januári jelentésére,
  - tekintettel a hongkongi nyilatkozat (56) bekezdésére a legfontosabb ENSZ-ügynökségeknek – ideértve a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetet (ILO) is – a WTO eljárásaiban és a folyamatban lévő tárgyalásokon való teljes körű részvétele és segítségnyújtása biztosításához szükséges lépésekről,
  - tekintettel a Gazdasági, Pénzügyi és Kereskedelmi Bizottság jelentésére,
- A. mivel a WTO lényeges szerepet tölt be azok között a többoldalú szervezetek között, amelyek hozzájárulnak a nemzetközi gazdaság irányításához,
- B. mivel ha feladják a dohai forduló kitűzött céljait, az a gazdaságilag kevésbé fejlett országoknak okozná a legjelentősebb veszteségeket,
- C. mivel – a dohai forduló lezárásával kapcsolatos közvetlen aggályokon túlmenően – máris elő kell készíteni a Doha utáni időszakot,
- D. mivel Peter Sutherland elnöklete alatt a tanácsadó testület már 2004-ben jelentős értékelő munkát végzett a WTO jövőjéről és a szervezet előtt álló kihívásokkal kapcsolatban; mivel azonban azóta semmiféle gyakorlati intézkedés nem született azokkal az ajánlásokkal kapcsolatban, amelyek a tanácsadó testület által a WTO főigazgatójának 2005 januárjában eljuttatott jelentésben szerepeltek,
- E. mivel mára fontossá vált, hogy a vita folytatódjék, illetve hogy a szervezet hatékonyságának és legitimitásának növelése céljából alaposan áttekintsék a WTO működésének több szempontját,
- F. mivel néhány fejlődő országnak még küldöttsége sincs Genfben, más küldöttségek létszáma pedig annyira korlátozott, hogy esetenként nem képesek naprakészen tartani a vitákról és tárgyalásokról szerzett ismereteiket, és ezért nem képesek befolyásolni az elfogadott intézkedéseket,

- G. mivel a WTO-ban a Kereskedelmi Világszervezet reformjáról folyó intézményi vita nem összeegyeztethetetlen a dohai forduló folytatásával és lezárásával,
1. nagy jelentőséget tulajdonít a többoldalú kereskedelmi rendszer vívmányai megőrzésének;
  2. úgy véli, hogy a WTO az a testület, amely a nemzetközi kereskedelemben megfelelően képviseli a biztonságot, átláthatóságot és stabilitást, amely a gazdaság megroppanásakor hozzájárulhat annak stabilizálódásához, valamint ösztönözheti a gazdasági növekedést;
  3. felszólítja a nemzetközi közösséget a 2001-ben, a dohai fordulón megkezdett erőfeszítések folytatására, és hangsúlyozza, hogy szilárd elkötelezettséggel munkálkodik a forduló sikeréért;
  4. úgy véli, hogy az erős WTO és a szabályokon alapuló nemzetközi kereskedelem lehetőséget kínál a fejlődő országoknak a szegénység felszámolására; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a korlátozott források a tárgyalások során hátrányos helyzetbe hozzák a fejlődő országokat;
  5. úgy véli, hogy soha nem volt még ennyire fontos a WTO döntéshozatali eljárásáról, megbízásáról, működéséről és jövőjéről folytatott gondolkodás a szervezet esetleges reformja érdekében;
  6. kéri az Európai Bizottságot és valamennyi latin-amerikai és karibi országot, hogy minél előbb határozottan kezdeményezzék a vita folytatását Genfben;
  7. véleménye szerint a WTO intézményi felépítésén javítani lehetne azzal, ha egyértelműbben szétválasztanák az új szabályok és új elkötelezettségek megtárgyalását a meglévő megállapodások végrehajtásával összefüggő tevékenységektől;
  8. nem tartja sem reálisnak, sem kívánatosnak a konszenzus elvének megkérdőjelezését a WTO döntéshozatali folyamata szempontjából, mivel ez garantálja a tagok egyenlőségét; ugyanakkor véleménye szerint több megoldást is meg kellene vizsgálni, hogy a kulcsfontosságú pillanatokban konstruktív eredmények szülessenek;
  9. emlékeztet arra, hogy valamennyi tag – kiváltképpen a legkevésbé fejlett országok (LDC-k) – egyenlő és eredményes részvételének kiemelt szerepet kell kapnia a többoldalú kereskedelmi rendszer minden reformja során;
  10. alapvető jelentőséget tulajdonít a fejlődő országok aktív részvétele erősítésének e folyamatban, továbbá a számukra nyújtott technikai segítségnek, annak érdekében, hogy azt érezzék, a tárgyalási folyamatban teljes körű képviselettel rendelkeznek, kereskedelmi érdekeiket meg tudják fogalmazni és védeni, például egy koalíciós képviseleti rendszer bevezetése révén;
  11. felkéri a vita résztvevőit, hogy gondolkodjanak el a hosszú „forduló” koncepciójához fűződő problémákon, amely az „egységes elkötelezettség” alapján mind a 153 WTO-tagot bevonja a számos kérdésre kiterjedő megbeszélésekbe; elismeri e megközelítés történelmi érdemeit a többoldalú kereskedelmi rendszer létrehozása és fejlesztése szempontjából, és mert lehetővé teszi a fokozatos liberalizációt, a viszonyoságon alapuló és kölcsönösen előnyös kötelezettségvállalásokat; mindazonáltal úgy véli, hogy a jövőben más, rugalmasabb és hatékonyabb megoldásokhoz folyamodhatnak;
  12. kéri, hogy fogalmazzák át a miniszteri konferenciák szerepkörét és dimenzióit;
  13. javasolja, hogy a WTO titkársága kapjon bizonyos szabadságot, hogy rendszerszintű kezdeményezéseket tehessen, egy folyamat megtorpanása esetén kompromisszumos

megoldásokat ajánlhasson, vagy akár – a folyamatosság és a pártatlanság érdekében – egyes szervek tevékenységét irányíthassa;

14. szükségesnek tarja a WTO titkárságának rendelkezésére álló pénzügyi és humán eszközök és erőforrások megerősítését; lényegesnek tartja, hogy a titkárságban a fejlett és a fejlődő országok tisztviselői arányosan képviseltethessék magukat;
15. úgy véli, hogy a kereskedelmi politikák kidolgozásában és végrehajtásában az átláthatóság jogos elvárás a társadalom, az állampolgárok és a parlamenti képviselők részéről; üdvözli a WTO külső átláthatóság szempontjából elért eredményeit, valamint kommunikációs politikájának kiemelkedő hatékonyságát;
16. emlékeztet arra, hogy a parlamenti képviselőknek – az állampolgárok megválasztott képviselőiként – fontos szerepet kell betölteniük a kereskedelmi, különösen a WTO által folytatott tárgyalások során; hangsúlyozza, hogy létre kell hozni a WTO konzultációs jogkörrel rendelkező parlamenti közgyűlését;
17. hangsúlyozza az Európai Parlament és az Interparlamentáris Unió által a WTO-ról szervezett parlamenti konferencia munkájának fontosságát, amelynek során: 1) ellenőrzik a WTO tevékenységeit, és hozzájárulnak a hatékonysághoz és a méltányossághoz kötődő célok előmozdításához, 2) elősegítik a WTO eljárásainak átláthatóságát, és javítják a kormányok, a parlamentek és a civil társadalom közötti párbeszédet, 3) a parlamentekben támogatják a nemzetközi kereskedelmi kapacitások fejlesztését, és befolyásolják a WTO-ban folyó viták irányvonalát; felszólítja a WTO-tagokat, hogy parlamenti képviselőiket megfelelően támogassák abban, hogy részt vegyenek a WTO parlamenti dimenziójának kialakításában;
18. úgy véli, hogy meg kell erősíteni a WTO által, illetve más nemzetközi szervezetek, mint a Nemzetközi Valutaalap, a Világbank, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet és egyéb ENSZ-ügynökségek által elfogadott kezdeményezések és döntések közötti összhangot;
19. véleménye szerint a nézeteltérések rendezésére szolgáló WTO-mechanizmus mindeddig általában megfelelően működött, szükség van azonban bizonyos módosításokra, nevezetesen az eljárások időtartamát és a határozat tényleges alkalmazását illetően;
20. támogatja, hogy a vitarendezési eljárás keretében különleges csoportoknak és a Fellebbviteli Testületnek „a felekkel tartott lényeges találkozóit”(substantive meetings with the parties) a jövőben a bírósági meghallgatások esetén megszokott módon, nyilvánosan tartsák meg, valamint hogy az érintett dokumentumok a kivételes és megfelelően indokolt esetektől eltekintve legyenek nyilvánosan hozzáférhetők;

*

*   *

21. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az VI. EU–Latin-Amerika Csúcstalálkozó elnökségének, az Európai Unió Tanácsának és az Európai Bizottságnak, az EU-tagállamok és valamennyi latin-amerikai és karibi ország parlamentjének, a Latin-amerikai Parlamentnek, a Közép-amerikai Parlamentnek, az Andok Parlamentnek és a Mercosur Parlamentnek.